

Archív- homílie kňazi.sk

Apoštolská úloha

Náš náboženský život má rozličné prejavy. Je to napríklad prejav mysticko-duchovný, keď sa pri modlitbe a pri svätom prijímaní spájame s Ježišom. Pri slávení svätej omše a iných sviatostí a svätenín je to prejav liturgický, v ktorom sa predstavujeme ako cirkevné spoločenstvo. Ďalším prejavom je verejné vyznávanie svojej viery v prostredí, v ktorom žijeme. Potom je to prejav apoštolský, keď sa usilujeme šíriť svoju vieru a pomôcť aj iným, aby uverili.

Tento posledný prejav je témou dnešného evanjelia. Ježiš Kristus posielal svojich učeníkov s konkrétnou apoštolskou misiou. V poslaní apoštolov vidíme tri skutočnosti.

Prvou je motív poslania. Je ním láska a milosrdenstvo k ľuďom. Evanjelista Matúš to dôležité vyjadruje slovami: „Keď Ježiš videl zástupy, bolo mu ich ľúto, lebo boli zmorené a skleslé ako ovce bez pastiera“ (Mt 9, 36). Preto posielal apoštolov, aby ľuďom pomohli v ich duševných a telesných trápeniach.

Druhou skutočnosťou sú adresáti poslania. Ježiš apoštolom prikazuje: „K pohanom nezabočujte, samaritánske mestá obídte, choďte radšej k ovciam strateným z domu Izraela“ (Mt 10, 5-6). Ježišov príkaz treba rozumieť tak, že Boh chcel, aby izraelský národ bol prvý, ktorému sa zvestuje evanjelium. Až potom mali nasledovať iné národy. Vieme, že Ježiš a apoštoli v tejto prvej fáze neuspeli, že vyvolený národ evanjelium neprijal. Preto po zmŕtvychvstaní prichádza druhá fáza, keď sú apoštoli poslaní do celého sveta (porov. Mt 28, 19-20).

Tretou skutočnosťou je cieľ poslania. Ježiš to vyjadruje slovami: „Choďte a kážte, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo“ (Mt 10, 7). Mali ohlasovať, že v Ježišovi prišlo na zem Božie kráľovstvo. V tomto ohlasovaní mali postupovať obetavo

a nezištne. To, čo od Ježiša dostali, dostali zadarmo a zadarmo to mali aj dávať iným (porov. Mt 10, 8).

Tieto tri prvky nemôžu chýbať ani v našej apoštolskej činnosti. Apoštolovať môže len ten, kto ma ľudí rád. Kto je citlivý na potreby iných. Nezáujem a ľahostajnosť je nepriateľom apoštolátu. Aj dnes je veľa ľudí nešťastných, ohrozených a pochybujúcich. Bol by to útek od podstaty nášho kresťanstva, keby sme chceli ostať hluchí a slepí k potrebám druhých. Je síce ľahšie byť „pštrosom“ v piesku ako apoštolom, ale Kristus nás chce mať apoštolmi, a nie pštrosmi. A pritom na apoštolovanie niekedy stačí tak málo. Láska a milosrdenstvo je teda to prvé, čo by nás malo viesť v našom apoštoláte.

Poučuje nás o tom ruský spisovateľ Tolstoj. Raz vyšiel z kostola a videl tam sedieť žobráka. Prehľadal svoje tašky, ale nenašiel nič, čo by mu mohol dať. Zohol sa k žobrákovi a hovorí: „Je mi to ľúto, bratku, ale nemám skutočne nič, čo by som ti mohol dať. Ale sľubujem ti, že na budúce ti niečo prinesiem.“ Žobrák zdvihol ruky k spisovateľovi a hovorí: „Dobre, dobre. Nazval si ma bratom, a to je tiež milodar.“ To, že vidím v ľuďoch bratov a sestry, je základ apoštolátu. Ak im chceme pomôcť, z tohto nášho postoja sa odvíja všetko ostatné v našej činnosti.

Posolstvo dnešnej nedele spočíva teda v potrebe správne apoštolovať. Zároveň však aj v potrebe modliť sa za tých, ktorí sú úradne určení na apoštolát – pastieri Božieho ľudu. Je čas diakonských a kňazských vysviacok. Prosme teda za seba, ale aj za tých ktorí sú v týchto dňoch posielaní biskupom na Pánovu žatvu, pretože robotníkov je stále málo.

Amen.

*Ježišu, zriedlo vľúdnosti,
istota večnej radosti,
zdroj šťastia, lásky, milosti,
srdc našich pravá rozkoš si.*

*Ježišu, nádej kajúcich,
láskavý k všetkým prosiacim,
si dobrý ku hľadajúcim;
a čím si pre milujúcich?!*

*Ježišu, tvoja láska len
poteší srdce úplne;
dáva mu silu deň čo deň
a žiari ako pochodeň.*

*Ježišu, láska horúca,
hľadá ťa duša trpiaca,
prosí ťa slza kajúca,
s dôverou volá hlas srdca.*

*Zostaň v nás, Ježiš láskavý,
zostaň, keď vzniknú obavy,
a keď tmu zhltnú dialavy,
svet čistá radosť zaplaví.*

*Ježišu, sama láskavosť,
drahý a milý srdca host',
dávaš nám milosť na milosť;
vzbud' v srdciach lásku,
horlivosť.*

*Kvet Panny Matky Márie
našich srdc láskou, šťastím je;
nech pieseň veniec uvije
a srdce k Bohu privinie. Amen.*

HYMNUS- Ranné chvály na Slávnosť
Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

Ž 33, 11.15.21: *Pánov úmysel trvá naveky, myšlienky jeho srdca z pokolenia na pokolenie; on, čo každému osve utvoril srdce a chápe všetky ich skutky. V ňom sa naše srdce raduje a v jeho sväté meno máme dôveru.*

Dobrý Bože, chválím a velebím ťa, že sa mi stávaš najväčšou radosťou života. Klaniam sa ti s vďačnou láskou a s bážňou srdca, ktoré si každému stvoril osve. Ďakujem ti, že v tvojom úmysle, ktorý trvá naveky, a v myšlienkach tvojho Srdca mám aj ja svoje miesto. Je pre mňa radosťou a úžasom uvedomiť si, že som myšlienkou tvojho Srdca, ba že ma nosíš vo svojom Srdci a stále ma chceš utvárať láskou svojho Srdca.

Viem, tvoje Srdce je plné milosrdnej lásky a také sú i tvoje myšlienky. Nie sú to myšlienky človeka, ale Boha. Pomôž mi pamätať na to, že tvoje myšlienky nie sú myšlienkami človeka.

Pane, aké sú myšlienky a úmysel môjho srdca?

Ty ma učíš, že z môjho srdca vychádzajú dobré i zlé myšlienky v závislosti od toho, aké je moje srdce a môj úmysel. Tvoj apoštol nás vyzýva: Zmýšľajte tak ako Ježiš Kristus.

Bože môj, keď skúmam, aké sú myšlienky môjho srdca, spytujem sa na to, akým som človekom. Viem, ak človek stratí úctu k tebe a k druhému človekovi, nutne sa musí báť. Stáva sa postrachom sám sebe. Znečisťuje a ničí si život zvonku a zvnútra.

Daj, aby som nezabudol, že to najväčšie na zemi je úcta, pretože je podstatou lásky. Som presvedčený, že ak chýba úcta, potom chýba aj láska. Pri tebe a pri tvojom Srdci si chcem vychovávať svoje srdce. Pri tvojom Srdci sa učím láske a úcte. Naplňaj mi srdce tvojím Duchom, tvojím zmýšľaním, aby som mohol plne žiť tvojím životom a byť tvojím darom pre všetkých, ku ktorým ma posielaš.

Môj Bože, prichádzam k tebe s veľkou túžbou byť človekom s láskou, úctou a bážňou k tebe, k druhým a k sebe samému. Daruj mi úctu a lásku k tvojmu Srdcu, lebo tým sa zmení môj život, stane sa ľudskejším a hodným žiť. Viem, že to nedokážem sám. Bude to možné len vtedy, ak mi ty dáš svojho Ducha.

Dobrý Bože, daj, nech sú myšlienky môjho srdca pokojom, láskou, milosrdenstvom, nech sú pokorné, trpezlivé, milosrdné, odpúšťajúce.

Daj, nech povzbudzujú, potešujú, prinášajú radosť, pravú múdrosť, nadšenie.

Daj, nech vyjadrujú úctu, prebúdajú nádej, zjavujú teba a sprítomňujú myšlienky tvojho Srdca.

Daj, nech myšlienky tvojho Srdca sú mojimi myšlienkami a láska tvojho Srdca nech je láskou môjho srdca.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Na budúcu nedeľu: Na sv.omšiach 25.VI.2017 bude zbierka na dobročinné diela Svätého Otca.

Slávnosti v tomto týždni: V piatok máme slávnosť Božského Srdca Ježišovho. Po sv. prijímaní je odprosujúca pobožnosť. Kto sa zúčastní modlitby Najmilší Ježišu..., môže za obvyklých podmienok získať úplné odpustky. Sv. omša je ráno o 8:00 hod.

V sobotu 24.6. je slávnosť Narodenia sv. Jána Krstiteľa.

Zastupovanie: Počas mojej neprítomnosti pre prípad zaopatrovania sviatosťami alebo vykonania pohrebných obradov ma bude zastupovať kňaz z Budmeríc - vdp. Judr. JCLic. Branislav Trubač.

Múdrosť zahŕňa mnoho vlastností. Múdry je spravdla aj pokojný. Nikto neprichádza na svet s pokojným, odovzdaným srdcom. Odovzdanosť potrebuje čas, potrebuje životnú skúsenosť, potrebuje rozhľad. Pokoj duše je zriedka len talent a nadanie. Je za ním poriadny kus práce s cieľom stať sa pokojným. Múdrosť je v širšom zmysle slova rozvaha a skúsenosť. Múdry radí:

„Neodmietaj to, čo niekto pre teba spravil. Postaraj sa, aby si to, čo musíš urobiť ty, aj urobil.“

Lāris Shah

„Múdry nehľadá pocty, nepoukazuje na seba, zostáva radšej v úzadí, napriek všetkej múdrosti je skromný. Múdry vie, že pokora je dôstojnosť pred Bohom, človeku taká zvláštna.“

Gertrud von le Fort

Želám ti múdrosť, ktorá ťa poniesie a posilní ťa práve vtedy, keď ťa ťažoba tlačí nadol. Želám tí ľuď, ktorí ťa naučia múdrosti, добрote, láske, skromnosti a vďačnosti.

Adalbert L. Balling „Želám ti anjela“

Sväté omše v 11.týždni cezročného obdobia - (A)

19.VI. pondelok

18:00 *Nebude*

20.VI. utorok

18:00 *Nebude*

21.VI. streda

18:00 *Nebude*

22.VI. štvrtok

18:00 *Nebude*

23.VI. piatok Najsvätejšie Srdce Ježišovo - Slávnosť

08:00 *Za farníkov*

Lektori: Šustová D., Kosnáčová T.

24.VI. sobota Narodenie Sv. Jána Krstiteľa - Slávnosť

08:00 *Podakovanie Pánu Bohu a Panne Márii za životné jubileum*

Lektori: Blahová M., Vráblová M.

Upratovanie kostola č.d. 388- 420

25.VI. 12.Nedeľa cezročného obdobia – (A)

08:00 *Za prehĺbenie úcty k životu*

Lektori: Radakovičová J., Pešková E.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Šustová D., Kosnáčová T.

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

19.VI. pondelok Sv. Romuald, opát – **Ľsp**

20.VI. utorok Sv. Metod Olympský, biskup a mučeník

21.VI. streda Sv. Alojz Gonzaga, rehoľník – **Sp**

22.VI. štvrtok Sv. Pavlín z Noly, biskup – **Ľsp**

23.VI. piatok **Najsvätejšie Srdce Ježišovo - Slávnosť**

24.VI. sobota **Narodenie Sv. Jána Krstiteľa - Slávnosť**

VIEM, KOMU SOM UVERIL

Nebudte teda ustarostení o zajtrajšok a nehovorte: „Čo budeme jesť?“ alebo: „Čo budeme piť?“ alebo: „Čo si oblečieme?“ Veď po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš Nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. Preto nebudte ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba.“

(Mt 6,31 -34)

Umriem bolesťou, že som taká slabá? Oj nie! So smelou oddanosťou budem vytrvalo hľadiť až do smrti na božské Slnko. Nič ma nezastraší, ani vietor, ani husté mraky, čo bude len okamih, aby moja dôvera vzrástla, že za mrakmi je moje milované Slnko.

(Blahoslavená sestra Zdenka z Krivej)

Do jednej dediny prišiel cirkus. Ľudia z dediny sa zhromaždili, aby videli, čo všetko budú cirkusanti predvádzať. Veľmi zaujímavé bolo najmä vystúpenie povrazolezca. Na vysokých stĺpoch bol vo veľkej výške uviazaný povraz a on po ňom prechádzal. Ľudia ani nedýchali, keď išiel z jednej strany na druhú. Keď už mal asi tretíkrát prejsť, opýtal sa ich: „Ľudia veríte, že prejdem na druhú stranu?“ Ľudia kričali; „Veríme! Veríme!“ A tak vykročil. A skutočne, šikovne prešiel na druhú stranu. Znova sa opýtal: „Ľudia veríte, že aj teraz prejdem?“ A opäť sa ozýval krik: „Veríme! Veríme!“ Na to povrazolezec povedal: „Mám tu špeciálny fúrik. Keď mi tak veríte, podte si niekto do fúrika nasadnúť a ja vás preveziem po lane na druhú stranu.“ Všetci stíchli. Každý sa bál nasadnúť do fúrika. Zrazu sa prihlásil malý chlapec: „Ja pôjdem.“ Dav ľudí žasol. Chlapec vyliezol na stĺp a nasadol do fúrika. Nikto ani nedýchal. Povrazolezec pomaly vykročil s fúrikom, v ktorom sedel chlapec. Pomaličky postupovali dopredu. Ľudia len čakali, kedy sa muž zapotáca, stratí rovnováhu a vysype chlapca z fúrika. V istej chvíli aj zaváhal a dav zhíkol. No pokračoval. Už len dva metre, už len jeden, už... A boli na druhej strane. Všetci ľudia tleskali. Obdivovali muža i chlapca. Vtedy sa jedna ženička spýtala chlapca: „A ty si sa nebál ísť do toho fúrika?“ Chlapec odpovedal: „Nebál, lebo ten povrazolezec, to je môj otec. A ja mu verím.“

Boh je náš Nebeský Otec. Veríme mu? Mali by sme mu veriť tak, ako ten chlapec dôveroval svojmu otcovi. Podľa čoho spoznáme, nakoľko dôverujeme Bohu? Podľa toho, nakoľko mu všetko odovzdávame, nakoľko sa s ním o všetkom rozprávame. Nič by sme si nemali nechať pre seba, o všetkom - aj o najmenšej veci - by sme sa mali s ním porozprávať. Pouvažuj, či to tak robíš. Koľko vecí - aj veľmi dôležitých - robíš bez neho? Koľké aj vážne rozhodnutia robíš bez neho? Spoliehaš sa na seba viac ako na Boha? Na neho možno aj často zabúdaš. Vidíš? Sám uváž, nakoľko dôveruješ Nebeskému Otcovi.

Čo ťa dnes čaká? Skús mu to s dôverou odovzdať.

Otče môj, odovzdávam sa Ti. Nalož so mnou podľa Tvojej vôle. Za všetko, čokoľvek so mnou urobíš, Ti ďakujem. Na všetko som pripravený, všetko prijímam. Len nech sa na mne spíňa Tvoja vôľa i na všetkom Tvojom stvorení. A nič iné si nežiadam, Bože môj. Do Tvojich rúk vkladám svoju dušu, Tebe ju odovzdávam, Bože môj, s celou láskou svojho srdca, pretože Ťa milujem. A odovzdanosť je pre mňa požiadavkou lásky. Vrhám sa do Tvojho náručia, bezvýhradne, s neobmedzenou dôverou, lebo si môj Otec.“

Modlitba, ktorú zostavil Charies de Foucauld

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Teraz sa už delia

Sú tri naozaj ekumenické gestá na ceste k jednote:

- *nerozchádzať sa s mladou generáciou,*
- *stretávať sa s tými, ktorí nemôžu veriť,*
- *zjednotiť sa so svetom chudobných.*

Roger Schutz, prior v Taizé

V čase hladomoru oznámili perzskému kráľovi Perosovi, že v najbohatších mestách jeho krajiny umierajú chudobní od hladu.

Kráľ vlastnoručne napísal do každého mesta v ríši toto:

„Kdekoľvek medzi vašimi múrmi umrie chudobný človek od hladu, uväzním za neho bohatého a nechám ho umrieť hladom.“

Odvtedy už nikto v krajine neumrel od hladu. Pretože bohatí sa už teraz delia s chudobnými o svoj blahobyt.

Úlohou človeka na zemi je modliť sa a milovať.

Modlitba a láska - to je šťastie človeka na zemi.

Sv. Ján Mária Vianney

Tanier polievky

Prázdny žalúdok je zlý radca.
Príslovie

Staršia žena si kúpila v bufete tanier polievky. Opatrne niesla tú pariacu sa lahôdku na stôl a kabelku si zavesila pod stolovú dosku. Potom ešte raz išla k pultu, lebo si zabudla lyžicu.

Keď sa vrátila k stolu, stál tam akýsi Afričan - čierny, kučeravý, pestrý ako papagáj - a pokojne jedol polievku.

Žena sa mu najprv zarazene prizerala, potom sa však spamätala a ponorila svoju lyžicu k jeho lyžici do taniera. A tak spolu jedli. Po polievke jej mladý muž kúpil ešte kávu, ale porozprávať sa, pravdaže, nemohli. Nakoniec sa zdvorilo pozdravil a odišiel. Keď aj žena chcela odísť, siahla pod stôl za kabelkou - ale tam nič nebolo, kabelka bola preč.

Tak predsa to len bol naničhodník! Prefíkaný zlodej! To som si mohla hneď myslieť - taká bezočivosť! Nahnevaná a sklamaná sa celá červená obzerala dookola. Afričan zmizol bez stopy. Ale na vedľajšom stole zazrela tanier polievky, ktorá medzitým vychladla. Pod ním visela jej kabelka.

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Peklo sa začalo jedinou vetou: Non serviam! Nebudem slúžiť!

SATAN - lord Guaiqinto 1750

V živote sú len dve cesty - cesta pýchy a cesta pokory. Na konci cesty pýchy ťa čaká nenávisť voči Bohu, ľuďom a sebe samému. A skončíš v pekle. Na konci cesty pokory ťa čaká láska: láska k Bohu, k ľuďom a k sebe samému. Budeš v nebi. Ak by sme sa vrátili na začiatok, koho stvoril Pán Boh? Anjelov. Prvý a najkrajší z nich sa volal Lucifer. Ten, ktorý nosí svetlo. Mohli by sme to preložiť i ako svetlonos. A tohto anjela, najkrajšieho zo všetkých, Pán Boh zdvihol hore. Bol prvý, prvý zo všetkých.

Pozor na to! Ak ťa dvihnú hore a dostaneš funkciu, dostávaš aj úrad. Možno sa staneš inžinierom, doktorom, magistrom, dajú ti aj úrad. Niektorí ťa pochvália, dajú ti diplom, vyzdvihnú ťa. Tam nie je bodka, tam je križovatka. Buď sa z tohto vrcholu vyberieš po ceste pýchy, alebo po ceste pokory.

Aj Lucifer vedel, že tam nie je bodka. Čo si vybral? Cestu pýchy.

Chlapci sa ma často pýtajú: Farár, ako vzniklo peklo? Peklo vzniklo jedinou vetou: Non serviam. Nebudem slúžiť! Lucifer bol vyzdvihnutý, uvedomil si svoju moc.

Mne nech sa klaňajú, ja som najvyššie, ja som prvý, mne nech slúžia!

Tak je to s každým pyšným človekom. Či si biskup, farár, rehoľná sestra, kňaz, kardinál, otec alebo matka. Z najvyššieho miesta poletíš celkom dole.

Pozrite sa, kto prišiel na jeho miesto? Kto má hneď po Bohu najvyššie postavenie? Panna Mária. A tu máme odpoveď, prečo tak diabol zúri voči všetkému mariánskemu. Pán Boh stvoril všetkých ľudí, aj ženy, takto podpichujem naše dievčatá. A naraz ukázal na jedno z nich: „Ty, pod sem!“

„Ja?“ „Áno, ty. Budeš Božia matka.“

Pán Boh ju zdvihol celkom hore, na vrchol. Panna Mária si uvedomovala svoju funkciu, svoju úlohu, svoje postavenie. Tiež si uvedomovala, rovnako ako Lucifer, že má byť prvá zo všetkých ľudí. A tiež mala na výber: cestu pokory alebo cestu pýchy.

Čo si vybrala Božia Matka? Cestu pokory. Pozrite sa na to, ako odlišne Lucifer povedal: „Non serviam.“ Panna Mária hovorí: „Hľa, služobnica, Pána. Chcem slúžiť.“ Ona nielen rozprávala, ale i skutočne slúžila. Išla stotridsať kilometrov k Alžbete. To je približne ako od nás z Popradu do Žiliny. Peši, neboli žiadne vlaky, autobusy ani bicykle.

Ona nám to krásne ukazuje. Cesta pýchy znamená:

Služte mne. Cesta pokory znamená: Ukážte mi, kde mám slúžiť!

Farár Marian Kuffa „Kazateľnica život“

Všetko a zaraz

V období študentských nepokojov - na Západe roku 1968 - sa na múroch istej univerzity objavilo heslo:

„Nemáme minulosť, nemáme budúcnosť, dejiny nás zabijajú.“ Tieto zarážajúce slová prezrádzajú odmietanie všetkých a všetkého, čo sa v minulosti s námahou vybudovalo, odmietanie dejín, ktoré sú pre veriaceho dlhou cestou našej spásy.

A dnes? Svet mladých, a nielen ten, sa riadi sloganom, v ktorom sa ozýva nedočkavá túžba mladých: Všetko a zaraz! Tento slogan vyjadruje filozofiu mladej generácie, ktorá nedôveruje budúcnosti, má strach zo záväzkov - v manželstve, v rehoľnom a kňazskom živote. Všetko a zaraz! Niekedy môže mať toto heslo dramatické dôsledky. Spomínam si na jedného chlapca tretieho ročníka strednej školy, ktorý povedal rodičom: „Chcem motorku... ihneď!..., ak ju nedostanem, zabijem sa.“ „Počkaj do konca školského roka,“ hovorili mu rodičia. Chlapec nepočkal, nechcelo sa mu čakať - a zabil sa.

Tragický prípad, avšak príznačný. Vypovedá o typickej mentalite tých, čo sa na začiatku tretieho tisícročia potácajú medzi neistotou, beznádejou a nedôverou voči budúcnosti. Mali by sme sa zamyslieť - nad štatistikou, ktorá odhaľuje znepokojujúci fakt: 4% rozvodov predstavujú manželské dvojice, ktoré nežili spolu ani jeden rok. Rozchádzajú sa ešte pred prvým výročím svojho sobáša. Štatistika rozvodov v súčasnosti je ešte desivejšia.

Treba sa naozaj zamyslieť nad týmto ohromujúcim údajom a začať sa starostlivo venovať príprave mladých ľudí na život, na zodpovednosť, aj na ťažkosti. A spoločne odkryť príčiny strachu mladej generácie z budúcnosti.

Milánsky arcibiskup Carlo Maria Martini pri príležitosti svetového stretnutia mladých v Denveri, v štáte Colorado, vo svojom príhovore povedal: „Mnohí mladí majú strach zo života. My im musíme dodať odvahu. Je to pravda. Tomu, kto sa s obavou pozerá do budúcnosti, tomu, kto sa neodváži urobiť definitívne rozhodnutie, tomu, kto si žiada ‚všetko a zaraz‘, tomu musíme vliať odvahu, rozhodnosť, dôveru vo vlastné schopnosti budovať v nádeji svoju budúcnosť - aj s pomocou Boha, ktorý nás miluje a nikdy nás neopúšťa.“

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku